

Srdce

Lucie

Slunce rozpustilo třásně,
vltavíny prší z nebe,
já čarovník už dopsal básně,
už nemusím, mám tebe.

R: Srdce otevíráš jsou-li spoutána,
květy rozevíráš.

Na začátku všeho bylo modré ticho,
já bloudil mezi skalami a hledal sebe,
potom ucítil jsem novou chuť a vůni,
milá mám tebe.

R: Srdce otevíráš, jsou-li spoutána,
květy rozevíráš, poprvé,
chci to tak i já, hvězdy nad náma
s tebou přepočítám.

Milá, už svítá,
třezalko usínáš,
jsem smečkou psů, teď u tvých nohou hlídám,
poklady jabloňovejch králů.

R: Srdce otevíráš,....

Na světě je někdy krásně,
vltavíny prší z nebe.